

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

Презиме, име једног
 родитеља и име
 Датум и место рођења

Максимовић (Мирослав) Небојиша
 27.07.1984.године, Сарајево, општина Центар

ПРИЈЕМО	17-05-2023.		
Орг. јед.	Број	Правност	Средност
01	429		

Основне студије

Универзитет
 Факултет
 Студијски програм
 Звање
 Година уписа
 Година завршетка
 Просечна оцена

Универзитет у Источном Сарајеву
 Правни факултет
 Основне академске студије права
 Дипломирани правник
 2003/04.
 2010.
 8,68

Мастер студије, магистарске студије

Универзитет
 Факултет
 Студијски програм
 Звање
 Година уписа
 Година завршетка
 Просечна оцена
 Научна област
 Наслов завршног рада

Универзитет у Београду
 Правни факултет у Београду
 Мастер академске студије права
 Мастер правник
 2010/11.
 2012.
 10,00
 Правне науке, правно-историјски модул, државно-историјски под-модул
 Противправност јереси у средњовековној Србији

Докторске студије

Универзитет
 Факултет
 Студијски програм
 Година уписа
 Остварен број ЕСПБ бодова
 Просечна оцена

Универзитет у Нишу
 Правни факултет у Нишу
 Докторске академске студије права
 2013/14.
 180 ЕСПБ
 10,00

НАСЛОВ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Наслов теме докторске
 дисертације
 Име и презиме ментора,
 звање
 Број и датум добијања
 сагласности за тему
 докторске дисертације

Административно-територијална организација и локална самоуправа у Видовданском уставу
 Проф. др Александар Ђорђевић
 8/18-01-008/21-039 од 22.11.2022.године

ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Број страна
 Број поглавља
 Број слика (шема, графикона)
 Број табела
 Број прилога

376
 Увод, шест глава, закључак и литература
 3 слике

**ПРИКАЗ НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КАНДИДАТА
који садрже резултате истраживања у оквиру докторске дисертације**

Р. бр.	Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице	Категорија
1	<p>Н.Максимовић, Законодавна овлашћења монарха и однос Круне и Народне скупштине по Уставима од 1888. и 1903. године, Зборник радова студената докторских студија права, Ниш, 2016.година, vol. IV, стр. 55 – 72.</p> <p><i>Аутор у раду анализира правни положај монарха у уставима Краљевине Србије из 1888. и 1903. године, тачније његовим овлашћењима у законодавној сфери, као и однос са Народном скупштином, другим законодавним чиниоцем. Однос је представљен кроз уставна права Круне у погледу сазива, отварања и закључивања скупштинских седница, распуштања и удела у непосредном законодавству, као и политички контекст у коме су оба устава настала.</i></p>	M54
2	<p>Н.Максимовић, „Самоуправа“ о уређењу Краљевине СХС од избора за Уставотворну скупштину до усвајања Видовданског устава, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш, 2017.година, бр. 77, стр. 205 – 221.</p> <p><i>Рад представља покушај да се ставови Радикалне странке о унитаризму и федерализму осветле кроз писање њеног главног листа. „Самоуправа“ се након избора за Уставотворну скупштину активно укључила у полемику о будућем уставном уређењу Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца. Радикали су се од Крфске декларације залагали за унитаризам, сматрајући га најбољом гаранцијом стабилности и очувања државе у тешким поратним годинама. Паралелно са тим, полемишући са заговорницима федерализма, редакција листа се критички осврће и на уставне предлоге опозиционих странака, нарочито хрватских.</i></p>	M51
3	<p>Н.Максимовић, Савез земљорадника и локална самоуправа у Уставном одбору Уставотворне скупштине Краљевине СХС, Правни хоризонти, Ниш, 2020.године, бр. 3, стр. 145 – 160.</p> <p>У раду је представљена делатност Савеза земљорадника у Уставном одбору Уставотворне скупштине Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, почевши од програмске оријентације у питању административно-територијалне поделе и обласне самоуправе, преко анализе појединих чланова њиховог нацрта, па све до конкретних захтева које су њихови посланици износили током начелне и специјалне дебате. Дат је и посебан осврт на одговарајуће одредбе нацрта који је Пашићева влада почетком 1921. године упутила Уставном одбору, као и измене које је одборска већина усвојила. Уз критику владиног уставног предлога, Савез земљорадника је преко својих представника изнео сопствене предлоге, који су се кретали у оквирима страначког програма и нацрта устава.</p>	M54
4	<p>Н.Максимовић, Надзор државне власти над локалном самоуправом у Видовданском уставу, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш, 2021.година, бр. 90, стр. 207 – 223.</p> <p><i>Рад разматра питање облика надзора коју државна власт врши над локалном самоуправом. Проблем се хронолошки разматра од уставних нацрта Веснићеве и Пашићеве владе преко измена и допуна у Уставном одбору и Уставотворној скупштини јуна 1921. године до доношења Закона о општој управи и Закона о обласној и средској самоуправи априла 1922. године. Анализирана су уставна и законска решења која су регулисала правни положај државних органа у областима и срезовима, органа локалне самоуправе и њихови међусобни односи. Државни надзор над локалном самоуправом, у првом реду обласном, разматран је у контексту надзора над њеним актима и органима. Посебно је приказан надзор над обласним финансијама, колико због значаја за функционисање обласне самоуправе, толико и због ограничења коме су биле изложене.</i></p>	M51
5	<p>Н.Максимовић, Територијални аспект обласне поделе Босне и Херцеговине у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, Правни хоризонти, Ниш, 2021. године, бр. 4, стр. 225 – 241.</p> <p>Рад представља покушај да се кроз анализу уставних нацрта парламентарних група у Уставотворној скупштини реконструише положај Босне и Херцеговине, као засебне административне и историјске целине, током уставне дебате, а потом и у Видовданском уставу. Настојања Југословенске муслиманске организације да политички заштити босанскохерцеговачке муслимане имаће пресудан утицај на оне уставне одредбе које су се тичале Босне и Херцеговине. Она није могла спречити обласну поделу, коју је, са намером елиминације историјских јединица, фаворизовала Пашићева влада и радикалско-демократска коалиција, али је иницирала прописе који су се односили на забрану спајања босанскохерцеговачких области са осталима као и посебном већином за спајање њених области.</p>	M53
6	<p>Н.Максимовић, Обласна подела у Краљевини СХС, Архив за правне и друштвене науке, Београд, 2022.година, бр. 3, стр. 49 – 66.</p> <p><i>Предмет истраживања у овом раду су основни принципи обласне поделе у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца. Анализиране су одредбе Видовданског устава и Уредбе о подели земље на области. Тежиште је на анализи фактора који су утицали на обликовање административних јединица – уставног ограничења о максималном броју становника и обавезе да се подела врши на природним, социјалним и економским критеријумима. Определивши се претежно на нормативни, историјски и статистички метод истраживања, аутор је, поред правних прописа, анализирао демографске, географске и економске факторе којим су се уставотворац и уредбодавац руководили у појединим случајевима.</i></p>	M53
7	<p>Н.Максимовић, Етноконфесионални моменат у административној подели – примери Краљевине СХС и Друге Пољске</p>	

Рад представља покушај да се утврди веза између административно-територијалне организације и етноконфесионалне структуре становника на примерима Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца и Републике Пољске у међуратном периоду. Обе земље, поред свих разлика, имале су висок проценат националних мањина, уз сложену конфесионалну структуру. У складу са тим, анализирани су пописи становништва и поједини акти, на основу којих је изведена административна организација. У Краљевини СХС креиран је већи број мањих области, како би се у свести уједињеног народа релативизовао значај некадашњих државноправних целина и историјских граница. Пољска војводства нису креирана на истим принципима, али се њихово територијално обликовање, као и у југословенском случају, може анализирати у ширем контексту етничких и конфесионалних односа.

M53

НАПОМЕНА: уколико је кандидат објавио више од 3 рада, додати нове редове у овај део документа

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА ЗА ОДБРАНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат испуњава услове за оцену и одбрану докторске дисертације који су предвиђени Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Статутом Факултета.

<u>ДА</u>	НЕ
-----------	----

Кандидат је положио све испите и испунио све друге обавезе предвиђене студијским програмом докторских академских студија права на Правном факултету, те објавио више радова у научним часописима (Србија). Број, садржина, разноврсност тема и квалитет објављених научних радова, као и оригиналност и систематичност коју је остварио у овој докторској дисертацији, уз употребу научно-методолошког инструментаријума, као и изложени резултати истраживања указују на висок ниво познавања материје од стране кандидата.

ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кратак опис појединих делова дисертације (до 500 речи)

Докторска дисертација под називом „Административно-територијална организација и локална самоуправа у Видовданском уставу“ написана је на 376 страница компјутерски обрађеног текста, уз одговарајући проред, са 979 напомена у фуснотама, углавном библиографског карактера, и три карте у боји. Литерарну подлогу дисертације чине 146 домаћа и инострана извора, монографије, мемоари, документарна грађа, као и 51 правни пропис, почев од уставних и законских текстова, преко уредби, пословника и наредби, до нацрта устава. Коришћени су и интернет извори и архивска грађа, као и широк спектар периодике. Ради се о правно-историјској анализи административно-територијалне организације и локалне самоуправе у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, њеног настанка и обликовања кроз дебат у Уставном одбору и Уставотворној скупштини, усвајања Видовданског устава, Уредбе о подели земље на области, Закона о општој управи и Закона о обласној и средској самоуправи. Административна подела и локална самоуправа су две целине уско повезане и међусобно условљене на начин да прва одређује територијални опсег у којој ће се друга материјализовати, што утиче и на избор самоуправног модела. Оба питања су разматрана у контексту ширег државног уређења, са намером да се укаже на одређене уставне, националне, економске и културне циљеве.

У уводном делу (стр. 1 – 9) кандидат је изложио проблем, предмет, циљ и методе научног истраживања, хипотетички оквир, временско и просторно одређивање предмета, те научну и друштвену оправданост истраживања. Кандидат је представио развој локалне самоуправе у историјском контексту од најстаријих времена, са акцентом на њену двовековну еволуцију у Србији и Југославији. Кандидат је истакао улогу која је самоуправи била намењена у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, политичке околности у којима је креирана и које су је одредиле као и њену материјализацију кроз поједине нормативне акте. Назначени су просторни и временски оквири у којима је развијан југословенски модел локалне самоуправе, њени узорци и циљеви, али уједно и отежавајуће политичке околности, које су спутавале њен развој и умањивале позитивне ефекте који су се очекивали у стварности.

Прва глава (стр. 10 – 64) носи назив : „Историјски развој локалне самоуправе у југословенским земљама“. Кандидат је истраживање административно-територијалне организације и локалне самоуправе започео анализом наведених тема у историјском контексту. Излагање је подељено у три целине. Прва објашњава борбу централистичког и децентралистичког концепта у Србији током XIX и почетком XX века, пратећи развој општинске, средске и окружне самоуправе. Будући да је Македонија у састав Краљевине Србије ушла тек 1912. године, развој локалне самоуправе на њеним територијама није пратио тренд у Србији, па су њена обележја посебно поменута. Друга целина се односи на административно-територијалну поделу и локалну (само)управу у Босни и Херцеговини, а трећа на подручје Хрватске и Славоније.

„Кључни политички актери Видовданске уставности“ представља област истраживања у другој глави ове докторске дисертације (стр. 65 – 112). Изложени су историјски и политички оквири стварања прве југословенске државе 1918. године, акти који претходе прводецембарском уједињењу (Нишка, Крфска и Женевска декларација), процес унутрашње државноправне интеграције и околности настанка првих заједничких органа – владе и парламента. Већи део овог поглавља посвећен је организацији политичког живота у Краљевини СХС, реафирмацији старих и оснивању нових странака, њиховим програмима и идеолошкој оријентацији. Демократска и Радикална странка, Савез земљорадника, Хрватска републиканска сељачка странка, Словенска људска странка и Југословенска муслиманска организација били су кључни политички чиниоци у новој држави, чија је међусобна страначка утакмица креирала оквире за дефинисање југословенског уставног и политичког система. Први парламентарни избори, уједно и избори за Уставотворну скупштину, резултираће победом монархијских и унитаристичких група, али и снажну експанзију аутономистичко-федералне и републиканске опције, што ће поставити основе за обликовање уставног поретка. Првобитно ривали, демократе и радикали су били упућени на међусобну сарадњу. Коалиција ће изнедрити Пашићеву владу, која ће имати улогу кључног чиниоца у процесу усвајања устава.

Треће поглавље, насловљено као „Локална самоуправа у владиним нацртима устава“ (стр. 113 – 162) посвећено је углавном уставним нацртима које су припремале Протићева, Веснићева и Пашићева влада. Током 1920. године појавио се и уставни пројекат Јосипа Смодлаке, који је, у основи, рефлектовао политичка схватања далматинских Хрвата. Како иза њега нису стајале државне структуре, Смодлакин нацрт није привукао већу пажњу, али је остао забележен као покушај налаaska „средњег“ решења између српских и хрватских гледишта. Протићев нацрт је следећи покушај измирења супротстављених концепата, али је развој политичких прилика ишао у прилог

радикалнијем унитарном решењу. Влада Миленка Веснића се определила за унитарну Краљевину централизованог типа са мањим самоуправним јединицама, а Пашићева влада је, након избора, прихватила и незнатно допунила Веснићев нацрт. Основна интенција радикално-демократске коалиције очитовала се у што јачој контроли државних органа над локалном самоуправом. Контрола је постојала и кроз надзор законитости, али и кроз надзор целисходности, који је самоуправи одузимао њено суштинско обележје. Страхујући од унутрашње нестабилности, владајућа коалиција је предложила и ограничења броја становника по областима како би спречила обликовање већих целина као жаришта дезинтеграционих процеса на етноконфесионалној подлози. Узори су тражени у Италији и Француској. Италијанско уједињење у другој половини XIX века и на њему заснован процес националног амалгамисања био је пожељан модел. Историјски разједињена, економски и лингвистички подељена, Италија је стварана по принципу „створили смо Италију, створимо Италијане“. Југословенски уставотворци су веровали да су Срби, Хрвати и Словенци делови једног истог народа те да је задатак државе да на све могуће начине отклони препреке које стоје на путу унутрашње нивелације. Француски модел локалне самоуправе чинио се пожељним како области не би добиле прилику да се отргну контроли централне власти. Француски револуционари су својевремено мењали затечену административно-територијалну организацију, бришући старе историјске целине и централизујући државу, а југословенски уставотворци су са симпатијама гледали њихов пример.

„Рад Уставног одбора“ је четврта глава (стр. 163 – 206), посвећена дебати у одбору Уставотворне скупштине. Овде је излагање подељено на начин да се представи основни ток дискусије у Уставном одбору, почев од његовог оснивања па до подношења извештаја Скупштини. Изложене су све измене нацрта у питањима обласне поделе и локалне самоуправе. Посебно су објашњени утицаји свих парламентарних група на измене појединих одредби. Како је, по Правилнику, предност у дебати имао владин уставни предлог, дискусија се углавном свела на расправу о одредбама Пашићевог нацрта, мада су опозиционе групе свакако износиле сопствене предлоге. Представљена је делатност како владиних странака, тако и опозиционих. Унутар владајућег блока није постојала потпуна једногласност, што је посебно објашњено да би се стекао јаснији увид у степен размимоилажења који ће се и касније испољавати и на крају резултирати Протићевим напуштањем радикалног клуба. Са друге стране, анализирани су и нацрти свих значајнијих опозиционих група – Народног и Југословенског клуба, Југословенске муслиманске организације и Савеза земљорадника. Комунистичка партија Југославије није припремила свој уставни предлог, али су иступи њихових представника детаљно образложени, како би се стекао потпунији увид у делатност најјачег опозиционог клуба, при томе крајње непријатељски настројеног према постојећем поретку.

Пета глава носи назив : „Уставотворна скупштина и доношење Устава“ (стр. 207 – 258). Кључна уставна дебата вођена је у Уставотворној скупштини. Иако је Уставни одбор прилично изменио првобитну верзију Пашићевог нацрта, део посвећен административној подели и локалној самоуправи није претрпео бројне измене. Док је Уставни одбор креирао области на другачијој основи и ограничио надзор над самоуправом само на контролу законитости, Уставотворна скупштина је једино повећала ограничење броја становника по областима. Никола Пашић је одмах након избора кренуо у потрагу за потребном парламентарном већином и на томе ће истрајати све до усвајања Устава крајем јуна 1921. године. У овом делу дисертације анализирани су све фазе преговора са кључним опозиционим групама Савеза земљорадника, Југословенском муслиманском организацијом и Цемијетом, расположење свих кључних парламентарних актера у питањима унутрашње организације Краљевине СХС, обласне поделе и обима самоуправних овлашћења. Излагање је укључило и ширу димензију уставног проблема, попут питања о аграрној реформи, али и бојкота Уставотворне скупштине од стране ХРСС-а. Одсуство Радићеве посланичке групе пресудно ће утицати на процес доношења Видовданског устава, омогућивши изгласавање нацрта у Уставном одбору и дајући потребно време Пашићевој влади за обезбеђење наполовичне већине.

Последња, шеста глава носи назив : „Од Устава до самоуправе“ (стр. 259 – 342) и по много чему је најзначајнији део рада. Његов највећи део је посвећен анализи законских решења, донетих након Видовданског устава. Уредба о подели земље на области материјализовала је уставне одредбе о административној подели и окончала процес елиминације наслеђених историјских целина. Кандидат је објаснио не само поступак доношења Уредбе, већ и кључне околности које су мотивисале уредбодавца у спровођењу поделе. Излагање је представљено у контексту анализе прописаних уставних ограничења (креирање области на природним, социјалним и економским параметрима и ограничење броја становника од 800.000) и њихове примене у појединим случајевима. Како се доносилац Уредбе није увек и доследно држао назначених параметара изнети су и остали критеријуми који су утицали на територијално обликовање области, попут етничких и конфесионалних. Закон о општој управи дефинисао је правни положај великог жупана и среског поглавара као носилаца опште управе у области и срезу и окружног начелника као „продужене руке“ великог жупана у окрузима. За разлику од области и срезова, окрузи нису били самоуправне јединице. Великом жупану, као носиоцу опште управе у области, дата је кључна улога. Иако је имао обавезу сарадње са органима самоуправе, она је прописана крајње уопштено. Делатност жупана, као експонента централне управе, стајала је под надзором надлежних министара, иако је у обављању послова опште управе био самосталан. Улога среског начелника је креирана по узору на жупанску, са сличним овлашћењима у односу на среску самоуправу. Темелјна организација самоуправе у Краљевини СХС, њена структура и обим надлежности утврђени су Законом о обласној и среској самоуправи. Обласна скупштина, као представнички орган обласне самоуправе, доноси најзначајније акте – уредбе и буџет. Међутим, у односу са обласним одбором, није успостављен принцип политичке одговорности. То је локално представништво довело у положај да, иако бира обласну извршну власт, не може да је смени, чиме је одбор постао засебан „центар“ моћи. Иако је самоуправни принцип вишеструко хваљен од стране унитаристичких кругова, очекујући остварење унутрашње интеграције становништва и постизање других бенефита, локална самоуправа је, ипак, остала у сенци снажног надзора државне управе. Надзорна овлашћења, прописана Видовданским уставом, касније су проширена пратећим законима да би их Уредба о пословном реду у обласној скупштини, донета од стране министра унутрашњих послова, додатно проширила, чак и на уштрб законских одредби. Процес изградње локалне самоуправе требао је бити довршен уређењем општинске самоуправе, као основне територијалне јединице, али одговарајући закон није донет због комплексних политичких прилика. Због тога су се на општинску организацију примењивали старији прописи из времена пре уједињења, све до доношења Закона о општинама 1933. године и Закона о градским општинама 1934. године. Међутим, ни акти који су донети 1922. године неће бити дуго на снази, будући да су укинута убрзо након завођења Шестојануарске диктатуре 1929. године.

Након последње, шесте главе дисертације следе закључна разматрања (стр. 343 - 353), где су сумирани резултати правноисторијске анализе југословенског модела локалне самоуправе у периоду 1921. - 1929. године. Анализа укључује широк спектар питања која су повезана са изградњом самоуправе, као што су друштвени контекст и страначка констелација Уставотворне скупштине, али и упоредне узоре у Француској и Италији, који су инспирисали југословенског уставотворца. Правна анализа је обухватила целокупан

процес стварања локалне самоуправе, почев од првих уставних нацрта, до законских текстова, којима је обликована самоуправа. Уз страначко-политички оквир, битан за разумевање избора самоуправног концепта, анализа прати еволуцију локалне самоуправе, њеног устројства, обима овлашћења и степена државног надзора, од Протићевог преко Веснићевог до Пашићевог нацрта и каснијих моделирања у Уставном одбору и Уставотворној скупштини. Оквир у коме ће бити изведена локална самоуправа, прописан Видовданским уставом, током 1922. године је попуњаван Уредбом о подели земље на области, Законом о општој управи и Законом о обласној и средској самоуправи.

ВРЕДНОВАЊЕ РЕЗУЛТАТА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Ниво остваривања постављених циљева из пријаве докторске дисертације (до 200 речи)

У анализираној докторској дисертацији, применом одговарајућих научно-истраживачких метода и поступака, остварени су сви постављени циљеви. Уз правно-историјску, правно-теоријску, политичку и статистичку анализу административно-територијалне организације и локалне самоуправе у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, кандидат је дао значајан критички осврт на уставна законска и уредбодавна решења која су важила у првој југословенској држави у периоду 1921. - 1929. године.

Вредновање значаја и научног доприноса резултата дисертације (до 200 речи)

Систематска, свеобухватна и целовита обрада појма, карактеристика, садржине и организационе структуре локалне самоуправе, уоквирене одређеним административним оквирима у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, њена анализа у правноисторијском и политичком контексту унутрашње организације прве југословенске државе, представља јединствено, свеобухватно и систематизовано монографско дело ове врсте на правноисторијском подручју. Тема је раније била спорадично истраживана, али крајње парцијално, па и тада претежно у ширем контексту проучавања уставне конструкције Краљевине СХС и често политички интонирана. Због тога ова докторска дисертација представља целовиту, свеобухватну и систематску анализу две уско повезане и међусобно условљене теме : локалне самоуправе и њеног административно-територијалног аспекта. Истраживање је укључило теме историјског развоја локалне самоуправе, одговарајућих уставно-правних и политичких модела који су југословенском уставотворцу служили као узор и еволуције института самоуправе од првог уставног нацрта, преко Видовданског устава до Закона о обласној и средској самоуправи. Концепт, организација и елементи локалне самоуправе и њено административно-територијална компонента, поред правне анализе, презентовани су и у ширем политичком контексту, да би се стекао потпунији увид у околности њеног настанка, развоја и улоге у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца.

Оцена самосталности научног рада кандидата (до 100 речи)

Докторска дисертација : „Административно-територијална организација и локална самоуправа у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца” представља оригинално монографско научно дело које је настало као резултат продубљеног и интердисциплинарног самосталног научно-истраживачког рада кандидата. На то указују постављени циљеви и хипотезе, коришћени научно-истраживачки методи, прикупљена и детаљно анализирана обимна и разноврсна истраживачка грађа : историјског, компаративног, правноисторијског, правнотеоријског и статистичког карактера, као и оригинална систематика, начин интерпретације добијених резултата и изведени закључци, што представља оригиналан и аутентичан допринос правноисторијској науци уопште.

ЗАКЉУЧАК (до 100 речи)

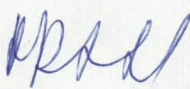
После темељног разматрања докторске дисертације, Комисија закључује да је пред кандидатом био озбиљан задатак. Требало је прикупити, проучити и анализирати обимну домаћу и страну законску, правно-теоријску и правно-историјску литературу, која се односи на појам, карактеристике и модалитете локалне самоуправе и одговарајуће административно-територијалне организације. Како је тема остала у сенци других, није до сада систематски, комплексно и продубљено посматрана и анализирана, о чему довољно сведочи непостојање монографских или обимнијих публикација на ову тему.

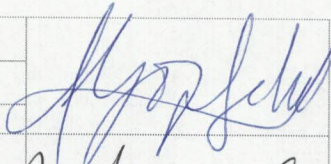
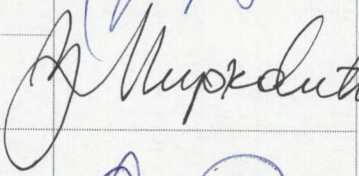
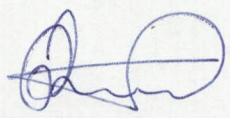
Кандидат је при писању ове дисертације успео да кроз анализу бројних домаћих и иностраних извора изложи преглед и критички осврт на историјски развој, појам, елементе, организациону структуру и модел локалне самоуправе, уоквирен административно-територијалном организацијом, која је успостављена у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца. Анализирајући посматране карактеристике обласне поделе и локалне самоуправе кандидат је рашчланио њену организацију на кључне чиниоце, учинивши њене добре и лоше стране, тешкоће при остварењу у свакодневном животу, имајући у виду бројне друштвене и економске проблеме, политички и етноконфесионални оквир итд. Посебна вредност ове докторске дисертације представља свеобухватно уставноправно, правноисторијско и политичко разматрање концепта и улоге локалне самоуправе у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца кроз дискусију о њеним модалитетима у оквиру шире уставне дебате и каснијег уставноправног уређења и политичког система. Досадашња литература се није студиозно бавила овом темом. При обради постављене теме, кандидат се није задржао само на пуком интерпретирању устава, одговарајућих закона и пословника, већ је аргументовано и полемички износио и бранио своја оригинална гледишта. Овако интерпретирани проблем несумњиво ће наићи на добар пријем код стручне, али и шире читалачке публике. Рад је свеобухватан, зналачки структуриран и научно утемељен, што му, уз коришћење обимне правне и политиколошке литературе, извора, мемоарске, документационе и статистичке грађе, бројних уставних и законских текстова, па и подзаконских аката, даје значајан ниво квалитета. Зато овај рад представља одређени допринос правноисторијској науци.

КОМИСИЈА

Број одлуке ННВ о именовану Комисије 8/18-01-001/23-042

Датум именовања Комисије 02.03.2023.

Р. бр.	Име и презиме, звање	Потпис
1.	Проф. др Небојша Ранђеловић, редовни професор	
	Председник	
	Правноисторијска област (Ужа научна област)	

2.	Проф. др Александар Ђорђевић, ванредни професор	ментор, члан	
	Правноисторијска област (Ужа научна област)	Правни факултет Универзитета у Нишу (Установа у којој је запослен)	
3.	Проф. др Зоран Мирковић, редовни професор	члан	
	Правноисторијска област	Правни факултет Универзитета у Београду	
4.	Проф. др Дејан Вучетић, редовни професор	члан	
	Јавноправна област (Ужа научна област)	Правни факултет Универзитета у Нишу (Установа у којој је запослен)	

Датум и место:

07.03.2023.године, Ниш